

Derfor kan vort øjes glædes
Musik: Carl Nielsen, 1920
Tekst: Christian Richardt, 1868

1. Derfor kan vort øje glædes
ved et billeds farvepragt;
thi det lys, hvori det klædes,
er naturens egen dragt;

2. og den sten, hvis skønhed strålte,
formet af en mesters hånd,
den blev skøn, fordi han målte
med vor skabers målebånd.

3. Derfor rørtes vi og vaktes
ved en digters fagre ord;
thi de druer, som os ræktes,
var fra livets rige bord;

4. derfor vugged os i drømme
tonedybets havfrusang,
thi af hjertets kildestrømme
svulmed jo dets bølgegang.

5. Alt, som ejer livets lue:
rosens blus og havets blå,
skovens hvalv og brynets bue,
læbens fine folder små,

6. tankens hemmeligste susen,
elskovsblikket tavse sprog,
lærkens sang og bækkens brusen, -
alt er kunstens lærebog.

Sommersalme

Musik: Waldemar Åhlén, 1933

Tekst: Carl David af Wirsén, 1889, dansk Johannes Johansen

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.
Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer fuld af nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød bli'r hø,
hver blomst må dø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

Er du dus med himlens fugle
fra filmen "Vagabonderne på Bakkegården"
Musik: Sven Gyldmark, 1958
Tekst: Erik Leth, 1958

1. Du grønne skov!
Du glade lærke!
Åh, gudskelov, at jeg kan mærke:
Alt dette er ven med mig!
Har du det som jeg?

Omkv: Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Forstår du alle hjerter der banker hér og der?
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær?
Så har du fundet ud af noget, som er meget værd!

En rødkælk!
En guldsmed!
En bly forglemmigej!
Et grantræ, en vipstjert de elsker nemlig dig.

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Så har du fundet ind til dét, som gør livet allermest værd!

2 Den grønne skov, hver spurv jeg kender,
dem fik jeg lov at få som venner!
Hvem har vel en bedre ven?
Jeg spørger igen:

Omkv: Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Forstår du alle hjerter der banker hér og der?
Kan du smile til en kronhjort og vinke til en stær?
Så har du fundet ud af noget, som er meget værd!

En rødkælk!
En guldsmed!
En bly forglemmigej!
Et grantræ, en vipstjert de elsker nemlig dig.

Er du dus med himlens fugle og skovens grønne træ'r?
Så har du fundet ind til dét, som gør livet allermest værd!

Jeg gik mig ud en sommerdag

Musik: Folkemelodi

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1847

1. Jeg gik mig ud en sommerdag at høre
fuglesang, som hjertet kunne røre,
i de dybe dale
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

2. Der sad en lille fugl i bøgelunden,
sødt den sang i sommer-aftenstunden,
i de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

3. Den sang så sødt om dejligst vang og vænge,
hvor kærminder gro som græs i enge.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

4. Den sang om alt, hvad det er lyst at høre,
allerhelst, hvad hjertet dybt kan røre.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

5. Den sang, som ingen andre fugle sjunge,
leged liflig med min moders tunge.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

6. Den sang som talt ud af mit eget hjerte,
toner gav den al min fryd og smerte.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

7. Da nynnede jeg så småt i aftenstunden:
Flyv, Guldtop, flyv rundt i bøgelunden.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

8. O, flyv fra Øresund til Dannevirke,
syng til dans, til skole og til kirke.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

9. På folkets modersmål, med Danmarks tunge,
syng, som ingen andre fugle sjunge.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

10. Da mærke alle, som har mødre kære,
det er godt i Danemark at være.
I de grønne sale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

11. Da gløder alt, hvad solen har bestrålet,
som det røde guld på modersmålet.
I de dybe dale,
mellem nattergale
og de andre fugle små, som tale.

Den första gång jag så dig
Musik: Birger Sjöberg, 1922
Tekst: Birger Sjöberg, 1922

1. Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
på förmiddan, då solen lyste klar,
och ängens alla blommor av många hundra slag,
de stodo bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig, och nere invid stranden
där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag,
den första gång jag tog dig uti handen.

2. Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn,
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljöd en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande och grann som aldrig mera.

3. Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,

då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
och vågens frus i alla fulla fall.
Nog tycker jag, ur dunig bädd sig gröna växter draga
med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

Symfoniorkesterkanon

Musik: ukendt

Tekst: ukendt

1. Med paukerne går det let, de har kun to toner,
med paukerne går det let, de har kun to bum.

2. En klarinet, en klarinet si'r dua dua dua nok så net,
en klarinet, en klarinet si'r dua dua dua net.

3. Violinen den klinger så skær og så skinger,
violinen den klinger så skær og så fin.

4. Trompeten den trutter, tratterat tratterat tratterat tratterat tratteraaa trat
trompeten den trutter, tratterat tratterat tratterat tratterat tratteraaa

5. Og trækbasunen hviler sig
og trækbasunen hviler sig

Du danske sommer, jeg elsker dig

Musik: Otto Mortensen, 1932

Tekst: Thøger Larsen, 1923

1. Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

2. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

3. Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

4. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

5. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

6. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Midsommervisen

Musik: P.E. Lange-Müller, 1885

Tekst: Holger Drachmann, 1885

1. Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade;
//: men den skønneste krans
bli'r dog din, sankte Hans!
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade. ://

2. Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
//: da går ungdom til dans
på dit bud, sankte Hans!
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler. ://

3. Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende!
men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde:
hver by har sin heks og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;
//: vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde! ://

Sommerens ø

Musik: Mogens Jersmin Nissen, 1954

Tekst: Piet Hein, 1937

1. Hvergang en sommer igen kommer dragende,
dvælende, farende hen,
er det som kom man i dybet af dagene
hjem til sin hjemegn igen.
2. Ude i verden, hvor jorden og himlene
skifter i ukendte skær,
længes man ind i sit øriges svimlende
verden af lunerigt vejr.
3. Åh, at forundres at komme på luftene,
let som et løvetandsfrø
ned i det syngende, soledede, duftende
græs på en sommergrøn ø.
4. Her er man hjemme, hvor strømmen og vindene,
solen og skyerne går,
midt i det nu, som er selve den rindende
tråd mellem aldre og år.
5. Her mellem havet og himlen og stenene
nynner en langelig sang,
samlende alt, som har været, forenende
alt som skal være engang.
6. Stranden, den stride, bestormet af vandene,
lægger sin vandrende ring
lukkende rundt om de varige, standende,
enkle og evige ting.
7. Tavse, mens druehyld løfter mod rummene
sommerens glødende bær,
glider vi ind i den skridende, summende,
susende sommer og er.

Lyse nætter

Musik: Aske Bentzon, 1991

Tekst: Alberte Winding, 1991

1. Nu kommer fuglene igen,
og lyset vælter pluds'lig ind,
det kommer gennem alle sprækker,
lyse nætter er tilbag'.

Alt, hvad der rørte sig, blev glemt,
da du var rejst, var det så nemt.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

2. Nu kommer lydene igen,
og verden vælter pluds'lig ind
med parasoller og sandaler,
bølger maler alt i sand.

Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter fløjet ind.
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig,
at pynte sig for dig.

Du er tilbag', du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.
Du er tilbag' med varme dag',
du er hos mig.

What a wonderful world

Musik: George Douglas, Georg Weiss, 1967

Tekst: George Douglas, Georg Weiss, 1967

I see trees of green, red roses too,
I see them bloom for me and you,
And I think to myself:
What a wonderful world.

I see skies of blue and clouds of white,
The bright blessed day, the dark sacred night,
And I think to myself:
What a wonderful world.

The colours of the rainbow, so pretty in the sky
Are also on the faces of people goin' by.
I see friends shakin' hands, sayin' "How do you do!"
They're really sayin' "I love you".

I hear babies cry. I watch them grow.
They'll learn much more than I'll ever know
And I think to myself:
What a wonderful world.
Yes I think to myself:
What a wonderful world.

The colours of the rainbow, so pretty in the sky
Are also on the faces of people goin' by.
I see friends shakin' hands, sayin' "How do you do!"
They're really sayin' "I love you".

I hear babies cry. I watch them grow.
They'll learn much more than I'll ever know
And I think to myself:
What a wonderful world.
Yes I think to myself:
What a wonderful world.